

Arrest

nr. 109 987 van 17 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 november 2012 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster komt op 10 oktober 2011 het grondgebied binnen. Zij dient zich op 6 januari 2012 aan bij de administratieve diensten van de stad Gent, alwaar zij in het bezit wordt gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 28 januari 2012.

1.2. Verzoekster dient zich op 24 januari 2012 opnieuw aan bij de administratieve diensten van de stad Gent om, overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvraag in te dienen om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 58 van de Vreemdelingenwet.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 26 november 2012 de beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden op 17 april 2013 aan verzoekster ter kennis gebracht.

De beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student, is gemotiveerd als volgt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 24/01/2012 bij de burgemeester van Gent door [...], onderdaan van Albanië, [...], in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, wordt verworpen.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene naar België kwam met het oog op een Master in Orthodontie te volgen aan de UGent;

Overwegende dat betrokkene tot staving van haar aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies een ontvangstmelding voorlegt van NARIC-Vlaanderen gedateerd op 26/10/2011 van de erkenningsaanvraag van haar buitenlands diploma tandarts en zij in afwachting van de gelijkwaardigheidverklaring van haar diploma cursussen Nederlands volgde aan het Universitair Talencentrum te Gent;

Overwegende dat betrokkene op 06/09/2012 bijkomende stukken voorlegt, waaruit blijkt dat zij op 17/09/2012 uitgenodigd was voor een “Verkenkend gesprek” op de KUL om haar theoretische en praktische vaardigheden inzake algemene tandheelkunde te testen en zij eveneens een attest voorlegt voor een equivalentietest op 27/09/2012 aan de UGent;

Overwegende dat de KUL ons op 09/10/2012 meedeelt dat de resultaten van het verkennend gesprek nog niet volledig gekend waren, en dat op basis van die resultaten een advies wordt geformuleerd aan de NARIC inzake de gelijkwaardigheid van haar buitenlands diploma;

Overwegende dat de UGent ons op 10/10/2012 meedeelt dat de resultaten van de test van 27/09/2012 evenmin reeds gekend zijn en dat de NARIC rekening moet houden met de adviezen uitgebracht door de KUL en de UGent;

Overwegende dat de NARIC 3 maanden na ontvangst van de adviezen de tijd heeft om een beslissing te nemen;

Overwegende dat de inschrijvingen voor het academiejaar 2012-2013 aan de KUL en de UGent intussen afgesloten zijn en betrokkene niet bewijst dat zij de toelating kreeg om van de uiterste inschrijvingsdatum af te wijken en dat zij nog kan worden toegelaten om de cursussen van dit academiejaar te volgen;

Overwegende dat de voorgelegde bankattesten van de Albanese bank met de toelating van de moeder van betrokkene voor een maandelijkse storting van 650 euro van september 2012 tot september 2013 niet in aanmerking komt als bewijs van voldoende bestaansmiddelen, vermits de garant in het buitenland een verbintenis tot tenlasteneming overeenkomstig Bijlage 32 dient te onderschrijven op de bevoegde Belgische diplomatieke post, die tevens de solvabiliteit van de garant dient te onderzoeken en in voorkomend geval de stempel “voldoende solvabiliteit” aanbrengt op dit document;

Overwegende dat de financiële dekking van het verblijf van de student bijgevolg niet bewezen is; Bijgevolg wordt de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies verworpen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 9, tweede lid en 58 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel,

van de motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens betoogt zij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van machtsmisbruik.

Zij verstrekt volgende toelichting bij de middelen:

"1.

Dat verweerder evenwel gehouden was, alvorens een beslissing te nemen, een grondig onderzoek in te stellen.

Dat dit in casu niet is gebeurd ! ! !

Dat verweerder geenszins heeft rekening gehouden met alle door verzoekster neergelegde stukken en geenszins op een afdoende manier gemotiveerd waarom met de door verzoekster neergelegde stukken geen rekening kan worden gehouden.

2.

Dat verweerder in de weigeringsbeslissing dd. 26.11.2012 verwijst naar de (langdurige en aanslepende) procedure welke verzoekster in België dient te ondergaan om een gelijkwaardigheidsdiploma van haar Albanees diploma tandarts in België te bekomen.

Dat vervolgens verweerder besluit dat de inschrijvingen voor het academiejaar 2012-2013 aan de KUL en de UGent intussen afgesloten zijn en verzoekster niet aantoonst dat zij de toelating kreeg om van de uiterste inschrijvingsdatum af te wijken en dat hij nog kan worden toegelaten om de cursussen van dit academiejaar te volgen.

3.

Dat verzoekster opmerkt dat verzoekster, buiten haar wil om, het slachtoffer is geworden in België van een aanslepende administratieve procedure waardoor haar uiteindelijk de mogelijkheid werd ontnomen dit academiejaar zich in te schrijven voor de "Master in implantology" aan de UGent.

Dat verzoekster reeds op 26 oktober 2011 een erkenningsaanvraag van haar buitenlands diploma tandarts heeft ingediend.

Dat vaststaat dat bijna twee jaar later nog geen beslissing werd genomen aangaande verzoeksters erkenningsaanvraag.

Dat geenszins verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student kan geweigerd worden verwijzende naar het feit dat het NARIC (National Academic Recognition Information Centre Flanders) tot op heden geen beslissing heeft genomen aangaande haar erkenningsaanvraag van haar buitenlands diploma tandarts. Dat verzoekster immers geen enkele schuld treft.

Dat deze motivatie totaal onredelijk is ! ! !

4.

Dat er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht, en het redelijkheidsbeginsel.

Dat er in hoofde van verweerder sprake is van een manifeste beoordelingsfout en zelfs van Machtsmisbruik !!!

5.

Dat voorts verweerder in de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom het voor verzoekster niet mogelijk zou zijn zich in te schrijven aan de Ugent of KUL voor het volgend academiejaar welke binnen de vier maanden reeds start.

Dat er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht.

6.

Dat verweerder verweerder heeft nagelaten te motiveren in rechte.

Dat geenszins in de bestreden beslissing de wettelijke of reglementaire bepaling wordt aangeduid waarop verweerder zich baseert om te stellen dat de financiële dekking van het verblijf van de student niet bewezen zou zijn.

Dat er sprake is van schending van de motiveringplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

7.

Dat tenslotte uit het art. 58 Vw. blijkt dat de student bij zijn aanvraag volgende documenten dient neer te leggen :

[...]

Dat het punt 2° van dit wetsartikel (evenmin enige ander wettelijke bepaling) geenszins verder verduidelijkt welke bewijs van "voldoende middelen van bestaan" precies dient neergelegd te worden.

Dat derhalve verweerder in de bestreden beslissing geenszins kan stellen dat de door verzoekster neergelegde bankattesten van de Albanese bank met de toelating van de rekeninghouder voor een maandelijkse storting van 650 euro van september 2012 tot september 2013 en de notariële verklaring inzake het inkomen van verzoeksters moeder niet in aanmerking komen als bewijs van voldoende bestaansmiddelen.

Dat de verwerpsbeslissing derhalve een schending inhoudt van het art. 58 Vw., van de motiveringplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen."

2.2.1. Er dient te worden vastgesteld dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar de artikelen 9, tweede lid en 58 van de Vreemdelingenwet, gesteld dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van studente dient te worden verworpen. Hierbij wordt – op basis van een tweeledige motivatie – toegelicht waarom deze aanvraag om te worden gemachtigd tot een verblijf teneinde een master in de orthodontie te volgen aan de Universiteit Gent wordt verworpen. Zo wordt vooreerst gesteld dat verzoekster niet aantoonde dat zij nog kan worden toegelaten om zich in te schrijven voor het academiejaar 2012-2013. Hierbij wordt gesteld dat verzoekster weliswaar een erkenningsaanvraag van haar buitenlands diploma tandarts heeft ingediend bij NARIC-Vlaanderen, doch dat de vereiste adviezen van de Universiteit Gent en de Katholieke Universiteit Leuven nog niet zijn overgemaakt en NARIC-Vlaanderen derhalve nog geen beslissing heeft genomen omtrent de erkenning van verzoeksters buitenlandse diploma. In de bestreden beslissing wordt vervolgens gesteld dat de inschrijvingsperiode voor het academiejaar 2012 – 2013 reeds afgesloten is en er niet blijkt dat zij de toelating kreeg om van de uiterste inschrijvingsdatum af te wijken. Daarnaast wordt gesteld dat de financiële dekking van het verblijf niet bewezen is, nu de door verzoekster voorlegde bankattesten van een Albanese bank met de toelating van verzoeksters moeder voor een maandelijkse storting van 650 euro niet in aanmerking komt als het bewijs van voldoende bestaansmiddelen. Er wordt toegelicht dat hiertoe een verbintenis tot tenlasteneming overeenkomstig de bijlage 32 dient te worden onderschreven op de bevoegde Belgische diplomatieke post waarbij deze laatste vervolgens de solvabiliteit van de garant onderzoekt en in voorkomend geval de stempel "voldoende solvabiliteit" aanbrengt op het document.

Verzoekster betoogt dat de beslissing niet in rechte is gemotiveerd, nu de wettelijke of reglementaire bepaling niet wordt aangeduid waarop verweerder zich baseert om te stellen dat de financiële dekking van haar verblijf als studente niet bewezen zou zijn. Zoals reeds aangehaald, verwijst de bestreden beslissing naar het artikel 58 van de Vreemdelingenwet dat de voorwaarde bevat dat het bewijs dient te worden geleverd dat de student over voldoende middelen van bestaan bezit. Er blijkt niet dat deze verwijzing op dit punt geen afdoende motivering in rechte uitmaakt. In zoverre verzoekster aangeeft dat in de bestreden beslissing op grond van de stukken die voorlagen ten onrechte en op grond van foutieve of kennelijk onredelijke motieven werd vastgesteld dat geen voldoende middelen van bestaan blijken, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt verder dat niet wordt gemotiveerd *“waarom het voor [haar] niet mogelijk zou zijn zich in te schrijven aan de Ugent of KUL voor het volgend academiejaar welke binnen de vier maanden reeds start”*. De Raad merkt evenwel op dat het als afdoende dient te worden beschouwd waar verweerder motiveerde waarom de aanvraag om machtiging tot verblijf als studente niet kon worden toegekend voor het lopende academiejaar, op dat ogenblik het academiejaar 2012-2013, academiejaar waarin verzoekster haar studies in België wenste aan te vatten. Er blijkt geenszins dat verweerder wanneer hij vaststelt dat de voorwaarden voor een dergelijke machtiging tot verblijf niet zijn vervuld, ook nog dient te motiveren over de vraag of de verblijfsmachtiging dan niet kan worden toegekend voor het daaropvolgende academiejaar. In de bestreden beslissing van 26 november 2012 wordt vastgesteld dat geen inschrijvingsbewijs voor het academiejaar 2012-2013 meer zal kunnen worden voorgelegd. Deze vaststelling volstaat om te besluiten tot de verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf als studente. Op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing beschikte verweerder bovendien ook niet over de informatie dat op 2 januari 2013 de Faculteit Geneeskunde zou beslissen dat verzoekster zich mocht inschrijven voor het academiejaar 2013-2014. Enige motivering op dit punt was dan ook niet mogelijk en dit gegeven dient het voorwerp uit te maken van een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van studente voor het academiejaar 2013-2014.

In zoverre verzoekster nog stelt dat niet afdoende wordt gemotiveerd waarom met de door haar neergelegde stukken geen rekening kan worden gehouden, stelt de Raad vast dat verzoekster in gebreke blijft op concrete wijze te duiden welke documenten door haar in het kader van haar aanvraag werden voorgelegd waarover een motivering in de bestreden beslissing vereist was in het licht van de determinerende motieven van deze beslissing. Dit betoog kan dan ook niet worden weerhouden.

De Raad stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing pertinent en draagkrachtig is en verzoekster in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet aangetoond.

2.2.2. In de mate dat verzoekster betoogt dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout en aangeeft niet akkoord te gaan met de motieven die ten grondslag liggen van de bestreden beslissing, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de tevens geschonden geachte artikelen 9, tweede lid en 58 van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 58 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt :

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Het artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet – waarnaar in voormelde bepaling wordt verwezen – luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

De Raad stelt allereerst vast dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoekster op regelmatige wijze de aanvraag om machtiging tot verblijf als studente in België kon indienen in de plaats van bij de Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland. Er kan dan ook niet worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing het artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet zou miskennen en verzoekster blijft ook in gebreke hiertoe enige toelichting te geven.

Verzoekster betoogt dat zij reeds op 26 oktober 2011 een aanvraag tot erkenning van haar buitenlandse diploma als tandarts heeft ingediend en dat haar geen enkele schuld treft waar deze administratieve procedure nog steeds niet is afgerond. Zij geeft aan dat het om deze reden kennelijk onredelijk is waar haar een machtiging tot verblijf als studente wordt geweigerd op grond dat de erkenningscommissie nog geen beslissing heeft genomen.

Overeenkomstig artikel 58, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet diende verzoekster ter staving van haar aanvraag onder meer een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59 van deze wet voor te leggen. Artikel 59 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven.

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studies, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatig leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

[...].”

Artikel 58 van de Vreemdelingenwet voorziet dat, mits voldaan aan alle voorwaarden, een machtiging tot verblijf in België “moet” toegekend worden aan studenten die een attest voorleggen dat is afgegeven door een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling. *In casu* wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoekster niet aantoonde dat zij nog kan worden toegelaten om

zich in te schrijven voor het academiejaar 2012-2013 en zich derhalve in het bezit te stellen van een bewijs van inschrijving bij de Universiteit Gent.

Het is niet betwist dat verzoekster een aanvraag tot het bekomen van de gelijkwaardigheid van haar buitenlands diploma heeft ingediend. Een dergelijke aanvraag dient, opdat de verblijfsmachtiging als studente kan worden toegekend, evenwel te worden gevolgd door het bekomen van de gelijkwaardigheid van het diploma en een inschrijving als regelmatig student in de onderwijsinstelling.

Verweerder verwijst naar het gegeven dat verzoekster nog niet in het bezit is van een gelijkwaardigheidsverklaring van haar diploma tandarts door het NARIC-Vlaanderen. Verzoekster betwist dit gegeven als dusdanig niet, doch beperkt zich er toe te stellen dat zij *“het slachtoffer is geworden in België van een aanslepende administratieve procedure”* en haar *“geen enkele schuld treft”*. Verzoekster betwist, laat staan weerlegt evenwel niet dat zij voor het academiejaar 2012-2013, zelfs indien zij alsnog de gelijkwaardigheid van haar Albanese diploma zou bekomen, niet meer kan worden toegelaten om zich nog in te schrijven in een onderwijsinstelling zoals bedoeld in voormelde wetbepalingen. Derhalve kon verweerder niet anders dan vaststellen dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om op grond van artikel 58 van de Vreemdelingenwet toegelaten te worden tot een verblijf in de hoedanigheid van studente. Het enkele feit dat verzoekster te goeder trouw is en geen schuld treft, kan hieraan geen afbreuk doen en kan er niet toe leiden dat haar een machtiging tot verblijf diende te worden toegekend ondanks het gegeven dat zij niet voldoet aan de uitdrukkelijk in de wet gestelde verblijfsvoorwaarden.

Waar verzoekster nog kritiek uitoefent op het motief in de bestreden beslissing dat zij niet heeft aangetoond te beschikken over voldoende bestaansmiddelen voor haar verblijf als student, wijst de Raad er verder op dat artikel 60, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt op welke wijze het bewijs van voldoende bestaansmiddelen zoals vereist in artikel 58 van de Vreemdelingenwet dient te worden geleverd. Deze bepaling luidt als volgt:

“Het bewijs van voldoende middelen van bestaan wordt geleverd onder meer door het overleggen van een der navolgende documenten :

1° een attest uitgaande hetzij van een internationale organisatie of van een nationale overheid, hetzij van een Belgische of vreemde rechtspersoon die voor voldoende inkomsten beschikt, luidens hetwelk de vreemdeling geniet of eerstdaags zal genieten van een beurs of van een lening die zijn gezondheidszorgen, zijn kosten van verblijf, studie en repatriëring vermogen te dekken;

2° een verbintenis ten opzichte van de Belgische Staat en van de student, uitgaande van een Belgisch of vreemd persoon die over voldoende inkomsten beschikt en zich verbindt de gezondheidszorgen, de kosten van verblijf, studie en repatriëring van de vreemdeling te zijnen laste te nemen voor minstens één academiejaar.”

Artikel 60, vierde lid van de Vreemdelingenwet stelt verder dat *“De Koning bepaalt de bijzondere voorwaarden waaraan het attest bedoeld in het eerste lid, 1°, en de verbintenis bedoeld in het eerste lid, 2°, moet beantwoorden.”*

Artikel 101, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit voorziet dat *“De verbintenis tot tenlasteneming, bedoeld in artikel 60, lid 1, 2°, van de wet, moet in overeenstemming zijn met het model van bijlage 32.”*

Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat de voorgelegde bankattesten van een Albanese bank en/of de notariële akte inzake het inkomen van de moeder konden volstaan om het bewijs te leveren van het bezit van voldoende bestaansmiddelen in de zin van artikel 58, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, nu hiertoe in ieder geval een bewijs van tenlasteneming overeenkomstig het model van de bijlage 32 is vereist.

In ieder geval merkt de Raad verder ook op dat deze kritiek betrekking heeft op een tweede, overtoollig motief dat aan de grondslag van de bestreden beslissing ligt en dat de eventuele gegrondheid van een middel dat gericht is tegen een overtoollig motief niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een eventuele onregelmatigheid ervan is niet van aard om de bestreden beslissing aan te tasten (RvS 23 januari 2002, nr. 102.836).

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met artikel 58 van de Vreemdelingenwet. Een manifeste beoordelingsfout of een schending van de materiële motiveringsplicht

of van de artikelen 9, tweede lid of 58 van de Vreemdelingenwet blijkt niet. Aan de hand van haar uiteenzetting maakt verzoekster ook geen enkele vorm van machtsmisbruik aannemelijk.

2.2.3. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat verzoekster ook geschonden acht, legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. Verzoekster beperkt zich er in haar verzoekschrift toe te stellen dat verweerder geen rekening heeft gehouden met alle door haar neergelegde stukken, doch blijft in gebreke *in concreto* aan te tonen met welke stukken dan wel geen rekening werd gehouden die bovendien een andere uitkomst hadden kunnen rechtvaardigen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS